

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/660/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813203697
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7813203697.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a sudcov JUDr. Ladislava Cakociho a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu: CD Consulting, s.r.o., IČO: 26429705, so sídlom v Prahe, Politických vězňů č. 1272/21, Nové Město, Česká republika, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti žalovanému H. M., nar. X.X.XXXX, bývajúcemu v Č. H. XXX, o uplatnenie pohľadávky vo výške 225,89 eura s príslušenstvom, o odvolaní občianskeho združenia Spolok právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) so sídlom v Košiciach, Čajaková 1, IČO: 42244552, zastúpeného JUDr. Jánom Dorkinom, advokátom so sídlom v Rožňave, Nám. Baníkov 17/33 proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava zo dňa 14.7.2014 č.k. 8C/330/2013-71 o trovách konania takto

rozhodol:

Mení uznesenie tak, že žalobcovi vo vzťahu k Spolku právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

Spolku právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) **n e p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením uložil Spolku právnej ochrany spotrebiteľa (SPOS) so sídlom v Košiciach, Čajaková 1, IČO: 42 244 552 (ďalej aj „Združenie“) povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy právneho zastúpenia vo výške 36 eur v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti uznesenia na účet právneho zástupcu žalobcu.

2. V odôvodnení uviedol, že rozsudkom zo dňa 29.5.2014 č. k. 8C/330/2013-60 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 225,89 eura s príslušenstvom s tým, že o náhrade trov medzi žalobcom a vedľajším účastníkom Spolkom právnej ochrany spotrebiteľa so sídlom v Košiciach so sídlom v Košiciach, Čajaková 1, rozhodne osobitným uznesením. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.7.2014. Združenie vstúpilo do prebiehajúceho konania ako vedľajší účastník popri žalovanom oznámením doručeným súdu dňa 23.10.2013. Dňa 22.4.2014 Združenie bez uvedenia dôvodu oznámilo, že z predmetného konania vystupuje. Žalobca si následne uplatnil voči Združeniu náhradu trov konania predstavujúcich odmenu jeho právneho zástupcu za námietku prípustnosti vedľajšieho účasti v sume 19,92 eura, odmenu za písomné podanie na súd - vyjadrenie vo výške 19,92 eura, 2 x režijný paušál (8,04 eura) vo výške 16,08 eura.

3. Po právnom posúdení podľa § 93 ods. 4, § 137, § 147 ods. 1 písm. c), § 149 ods. 1) O.s.p. priznal žalobcovi náhradu trov jeho právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 13a ods. 5, § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení vyhlášky č. 184/2013 Z.z. (ďalej v texte len ako „vyhláška“) ako odmenu za dva úkony právnej služby, a to za námietku prípustnosti

vedľajšieho účasťníctva a vyjadrenie k oznámeniu o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania a k týmto úkonom prislúchajúci režijný paušál.

4. Proti tomuto uzneseniu podalo včas odvolanie Združenie z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.. Navrhlo zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie alebo zmeniť tak, že žiadna zo sporových strán nemá právo na náhradu trov konania. Poukazom na fakt, že Združenie ako vedľajší účastník do sporu vstúpilo z dôvodu ochrany žalovaného spotrebiteľa a z konania vystúpilo, keďže v konečnom dôsledku bol spor posúdený ako nie spotrebiteľský, dovolával sa aplikácie § 150 ods. 1 O.s.p. na rozhodnutie o trovách konania.

5. Žalobca a žalovaný sa k odvolaniu Združenia nevyjadrili.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie Združenia ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom ust. § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné zmeniť a náhradu trov konania nikomu nepriznať.

7. Z obsahu spisu v posudzovanom spore vyplýva, že potom ako Združenie z vlastného podnetu dňa 23.10.2013 vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a žalobca dňa 22.11.2013 doručil súdu námietku neprípustnosti vedľajšieho účasťníctva, dňa 22.4.2014 z konania vystúpilo bez uvedenia dôvodu. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi náhradu trov právneho zastúpenia vynaložené na odmenu jeho advokáta za dva úkony právnej služby, a to za námietku prípustnosti vedľajšieho účasťníctva a vyjadrenie k oznámeniu o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania. Takéto trovy však nie je možné považovať za trovy, náhradu ktorých bolo možné priznať postupom podľa § 147 ods. 1 O.s.p., platného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, podľa ktorého účastníkovi alebo jeho zástupcovi súd uložil, aby uhradili trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, ak ich spôsobili svojim zavinením alebo ak tieto trovy vznikli náhodou, ktorá sa im prihodila.

8. V citovanom zákonom ustanovení bola vyjadrená zásada zodpovednosti za zavinenie alebo náhodu a znamenala, že tam, kde trovy vznikli zavinením alebo náhodou, ktorá sa prihodila účastníkovi alebo ich zástupcom, mohol súd uložiť, aby tieto trovy nahradili tí, ktorí toto zavinenie spôsobili alebo ktorým sa táto náhoda prihodila. Išlo o trovy, ktoré by pri pravidelnom priebehu konania by nevznikli a zároveň ich nebolo možné považovať za trovy potrebné na úspešné domáhanie sa alebo bránenie práva. Náhoda alebo zavinenie, ktoré spôsobili vznik trov, museli byť skutočnosťami, ktoré nastali za konania. Išlo o okolnosti, ktoré v začatom konaní spôsobili, že konanie prebehlo inak, než ukladá zákon. Prípady zavinenia mohli byť rôzne. O zavinenie išlo napríklad tam, kde pojednávanie muselo byť odročené, či už preto, že sa účastník nedostavil na výsluch alebo neoznačil včas potrebné dôkazné prostriedky, alebo na odročenie dala podnet náhoda, ktorá sa mu prihodila. O týchto trovách je možné rozhodnúť kedykoľvek, ak za konania takéto trovy vznikli, neboli súčasťou celkových trov, ale išlo o trovy, o ktorých bolo možné rozhodnúť nezávisle na výsledku konania vo veci samej (tzv. separácia trov).

9. Občiansky súdny poriadok, účinný v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, v ustanovení § 93 priamo predpokladal, že určité subjekty (buď na základe vlastného podnetu alebo na výzvu niektorej z procesných strán), v konaní vystupovali popri niektorom z účastníkov, a to či už do právoplatného rozhodnutia vo veci samej alebo len v určitom úseku súdneho konania. V danom prípade Združenie ako subjekt, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľa, písomným podaním z vlastného podnetu dňa 23.10.2013 vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného a žalobca dňa 22.11.2013 doručil súdu námietku neprípustnosti vedľajšieho účasťníctva, o ktorej rozhodol súd uznesením zo dňa 18.12.2013 (č.l. 46) a následne dňa 22.4.2014 oznámilo, že z konania vystupuje. Združenie tak len využilo platným procesným poriadkom mu priznané právo v konaní vystupovať v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka a po tomto jeho úkone (úkonoch) konanie prebiehalo tak, ako to ukladá a predpokladá zákon. Nešlo preto o trovy, ktoré pri pravidelnom priebehu konania inak by nevznikli, a nebolo možné hovoriť ani o náhode ani o zavinení, ktoré by spôsobili trovy procesnej protistrane.

10. V posudzovanom spore trovy žalobcu neboli spôsobené Združením, ani náhodou, ktorá by sa mu prihodila, a to aj preto, že ku konaniu o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v zmysle § 93 O.s.p. (platného v čase rozhodovania súdu) nedošlo bez ďalšieho jedine v dôsledku vstupu daného subjektu (Združenia) do konania, ale stalo sa tak až na základe procesného návrhu žalobcu, ktorý sa pre takýto postup rozhodol na základe vlastného uváženia, čo mu napokon spôsobilo trovy. Uvedené platí aj o ďalšom procesnom úkone žalobcu (vyjadrenie k oznámeniu o vystúpení vedľajšieho účastníka z konania).

11. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie nepostupoval správne, ak trovy právneho zastúpenia žalobcu vynaložené v súvislosti so vstupom Združenia do konania považoval či už za trovy, ktoré Združenie spôsobilo svojim zavinením alebo za trovy, ktoré vznikli náhodou.

12. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalobcovi vo vzťahu k Združeniu náhradu trov konania na súde prvej inštancie nepriznal.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému odvolateľovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože trovy priznať nežiadal a procesne neúspešný žalobca nárok na náhradu trov odvolacieho konania nemá.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/. Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 1, 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).